

Och Mor Maja wid skänken primmar
 Med sin sneda trut,
 Glad på Djurgår'n kring alla backar
 Skymta fjortlar och hwhita flackar
 Första Nymf, som på dörren knackar
 Inom dörren skjut.
 Långt till Månda'n, 3 raske Bröder;
 Lik så långt som från Norr till Söder;
 Morgondagen blott oro söder
 Hela året ut.

Båljom nattens stöte,
 Under Ålston-stjernans klara brand
 Till vårt glada möte,
 Med Polarn i hand;
 Och i mörkrets dwala,
 Res Cupidos altar der du spör,
 Bacchi Källar-swala
 Drufwans ångor strör.
 Låt den dumma i olet träla,
 Och den sluga sin hjerna bräla;
 Win och Glickor och Fredmans Stråla
 Natten ljustig gör.

42
 Såljas i Björnscåhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckte hos J. Hörborg, 1825.

GS 56

Fredmans Epistel

till

Fader Mowits, hwarutinnan han lif-
 nar honom wid ett Skepp.

Kors! utan glas, du ser ut, din Kanarie;
 Som ett rankigt skepp på böljan utan flagg,
 Utan Kompass och i brusande swalje,
 Strandadt, plundradt, fullt af fattigdom och agg.
 Strålen, låt se, är masten skeppet förer,
 Skjortan blir seglet, Wimplen nattklappan är,
 Klippor och skär
 El frogar här och där.

Lik en Schebel som i wägen arbetar,
 Drifwes af och an, men stundom gör en los,
 Och som i tusende wincklar uppletar
 No förfriskning, kår och tunnor, lap och ros.
 Jag är Neptun, som wåg och segel rör,
 Och denna Liljans krog är hamnen jag tror,
 Och Krögar-mor,
 Hon är hvalfisken, Bror.

Lustigt plåstr, jag bara med dig slämtar.
 Här har du ditt glas, lägg ut, nu vinden blås,
 Göl opp din graf, snart griste-klockan slämtar,
 Och din gamla brännwins-skuta hon förgås.
 Bacchus ditt skepp som Redare tillhörer,
 Änglarna berga själen uti en slup.
 Gjunk i ditt djup;
 Tag till walet en Cup.

Fader Bergström, stäm upp och klinga,
 Dopna kräset för bröst och bringa,
 Wi ska dansa och wi ska swinga,
 I ditt glada hus.

Låt oss ge våra små Mamseller
 Win och Swiskon och Karameller;
 Pimpinella Mor Maja håller
 Uti glas och krus.

Wi ä' wana att jemt tractera,
 Och med glaset i hand orera.

Fader Bergström nu qvintillera
 Under sus och dus.

Se der dansar Flickan,
 I sin rosenröda Kost och Kjol;
 Hwar är nu den brickan,
 Som hon bar i sjöl?

Korgen med Citroner
 Tynger inte mera hennes arm;
 Nu ibland Baroner
 Dansar hon sig warm.

Med Solfsåden hon bröstet slåktar,
 Nger djupt och med armen fåktar,
 Seckrar Wofflor, och dricker Nectar,
 Under Pufors larm.

Fader Bergström, re'n månan glimmar,
 Nyckelharpan i rummet stimmar,